Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) 13. avgusta 2013 – Belgacom SA proti Commune d'Etterbeek

(Zadeva C-454/13)

(2013/C 313/22)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Belgacom SA

Tožena stranka: Commune d'Etterbeek

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 12 in 13 Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ([1]) razlagati tako, da prepovedujeta, da se z ureditvijo nacionalnega organa ali organa lokalne skupnosti v davčne namene uvede dajatev za infrastrukture za mobilne komunikacije, ki se nahajajo na javnih ali zasebnih zemljiščih in ki se uporabljajo v okviru opravljanja dejavnosti, zajetih s splošno odobritvijo?

([1]) UL L 108, str. 21.

Pritožba, ki jo je Repsol, SA 27. avgusta 2013 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 27. junija 2013 v zadevi Repsol YPF proti UUNT – Ajuntament de Roses (R), T-89/12

(Zadeva C-466/13 P)

(2013/C 313/23)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnik: Repsol, SA (zastopnika: L. Montoya Terán in J. Devaureix, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

— Sodba Splošnega sodišča z dne 27. junija 2013, vročena 28. junija 2013, naj se v celoti razveljavi;

— ugodi naj se vsem tožbenim predlogom, podanim na prvi stopnji;

— plačilo stroškov naj se naloži toženi stranki.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Potrebni so popravki prakse registracije UUNT in sodne prakse Splošnega sodišča, ki bi učinkovito vzpostavili recipročnost med razlikovalnim učinkom prejšnje znamke in njenim področjem varstva.

2. Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi zašlo v več očitnih protislovij med obrazložitvijo in končnimi sklepi v zvezi s pomanjkanjem podobnosti med znaki (Splošno sodišče meni, da je več razlik kot podobnosti, vendar ugotavlja, da so znamke podobne) ter šibkim oziroma skoraj nikakršnim razlikovalnim učinkom prejšnje znamke (Splošno sodišče meni, da gre za šibko znamko, vendar te šibkosti ne upošteva pri oceni obstoja verjetnosti zmede).

3. Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da si bistvenih in razlikovalnih značilnosti nasprotne znamke (velika črka „R" v krogu) tretji ne more lastiti, in zato ni bila spoštovana obveznost dostopnosti običajnih znakov na trgu.

4. Splošno sodišče ni upoštevalo sodb španskega vrhovnega sodišča iz podobnih zadev, pri čemer bi te sodbe morale biti upoštevane, saj povzemajo stališče zadevnega potrošnika, in sicer španskega potrošnika.

5. Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da je v sodbi Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo. Zato je v skladu s predlogom tožeče stranke treba to sodbo razveljaviti.

Pritožba, ki jo je GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH 16. septembra 2013 vložila zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 3. julija 2013 v zadevi T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

(Zadeva C-496/13 P)

(2013/C 313/24)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (zastopnika: I. Memmler, S. Schulz, odvetnici)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Villiger Söhne GmbH

Predloga

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo Splošnega sodišče z dne 3. julija 2013 v zadevi T-78/12 in odločbo R 2109/2010-1 prvega odbora UUNT za pritožbe z dne 1. decembra 2011;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica kot edini pritožbeni razlog navaja napačno razlago in uporabo člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ([1]) in neupoštevanje dokaznih pravil pri uporabi te določbe.

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja:

Splošno sodišče naj pri primerjavi znakov ne bi pravilno uporabilo teorije o celoviti presoji, saj naj bi pavšalno primerjalo elementa „LIBERTAD“ in „LlBERTE“, pri tem pa izpustilo druge elemente znamk.

Zlasti naj bi moralo Splošno sodišče ob pravilni uporabi teorije o celoviti presoji nekaterim drugim elementom nasprotujočih si znamk pripisati večji pomen, med drugim barvni kombinaciji izpodbijane znamke in znamke, na kateri temelji ugovor, oznaki „LA“ znamke, na kateri temelji ugovor, in oznaki „brunes“ izpodbijane znamke.

Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo tudi načela Sodišča Evropske unije o pomenski podobnosti, saj naj ne bi zadostno upoštevalo različnih jezikov znamk.

Poleg tega naj bi Splošno sodišče kršilo v Poslovniku določena dokazna pravila, saj naj bi brez dokazil vzpostavilo domnevo o izgovarjavi znamke „LA LIBERTAD“ in na podlagi tega izdalo odločbo.

Splošno sodišče je zaradi vsega navedenega prišlo do napačne ugotovitve.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, UL L 78, str. 1.